

Stemme : Wij die zijn van Molenbeek. Woorden van Jan Van Wulpen.

1. 'k Ben een witten deugni^et, die de meisjes geerne ziet,
'k Woonde in d'Oostendsche stad, o vrienden dat was wat,
'k Had een postje aan den tram ; maar hoort wat ik vernam,
Mijn moeder die daarover kloeg, ik won geen geld genoeg,
'k Maakte daar gauw mee gedaan, ik liet mijn werk daar staan,
'k Had een meisje aan mijn hand, zij was zoo snel en zoo charmant,
En wij leefden met malkaar, en wij nestelden te gaar,
'k Lag te slapen in mijn bed, 'lijk een kat in een vinkennet
En daarmee was ik kontent, hier in Oostend,
Maar daarna een korten tijd, o wat spijt
Ik verliet die schoone meid, zij was mij kwijt
Luistert vrienden dat was erg,
Zij droeg mijn kleeren naar den berg.
2. 'k Ben een witten deugni^et, die de meisjes geerne ziet,
Dan sprak ik mijn vader aan, om seffens weg te gaan,
'k Liep zoo triestig langs de straat, 'k verkocht mij voor soldaat,
Rap zat ik op den vapeur, 'k reed naar de stad Namur,
En mijn vader was kontent, omdat ik verliet Oostend.
Maar als ik nu binnen was : ik die zag daar 't gymenas
D'Exercitie was gedaan, 'k zag daar de piotten staan
'k Was nu seffens bij den troep : kreeg ik ook een camelle soep.
En des avonds naar 't appell', daar vaar ik wel,
'k Lag te slapen in een bak, krik, krik, krak,
En des morgens op mijn gemak : krik, krik, krak,
Ik die docht niet voor soldaat
'k Verliet Namur in denzelfden staat.
3. 'k Ben een witten deugeni^et, die de meisjes geerne ziet,
'k Was nu in de stad Namur, maar ik trok er van deur,
'k Dachte daar bij mijn verstand, dat is toch ambetant
Ik sprong seffens op den trein, om daarvan weg te zijn,
En 'k kwam in de Brugsche stad, en 'k zuipte mij daar zat,
'k Zag de foor 't was in de Mei, en ik ging op een twee drij,
'k Angajeerde mij in een barak want ik was verduiveld slak,
Ja ik speelde daar voor zot in dat marionette kot
'k Was gekleed als een pierro, uit den congo.
Kreeg daar slagen tegen mijn kop ; pas wel op
En wat schoppen onder mijn gat, breed en plat
Ja 't is waar 'k was wel een zot
Maar 'k ging nog liever in een wafelkot.
4. 'k Ben een witten deugeni^et, die de meisjes geerne ziet,
In dat wafelkot, ach Heer, ik speelde daar mijnheer,
Met zware broek en witte borst, en daarbij goede kost,
's Avonds met een lief bij mij ; 'k trok langs een waterlei,
En door 't kussen op haar mond, vielen wij op den grond
G'heel mijn broek die was bespot, zij smeten mij uit 't wafelkot,
't Promeneeren was gedaan, 'k trok dan met mijn lief te saam,
Naar een winkel schoon en breed, w'hebben ons daar schoon gekleed,
En wij trokken er van deur, als voyageur,
'k Verkochte brils, en servela, sa va comme ça,
Kwam in Oostend bij mijn papa, encore comm'ça,
Ik en mijn lief, met brils en kam,
'k Was ik mijnheer en zij was madam.

5. 'k Ben een witten deugeniet, die de meisjes gerne ziet,
'k Had nu al zooveel gedaan, wij trokken op de baan
Maar dat ging verduiveld slecht, mijn lief die was verplicht,
Te verkoopen geheel mijn schat, omda'k geen eten had
Zoo dansten wij op onze teen, te zamen ons getweeën
En omdat ik niet meer had, ging ik rechte naar mijn stad
'k Zag den cirk in Sint Bastiaan ; 'k ben er seffens bij gegaan,
'k Reisde geheel de wereld rond, maar op een morgenstond
Met mijn knieën al uit mijn broek, ging ik op zoek,
En ik vluchtte naar Oostend, knap en djent,
En ik maak mijn compliment, aan die mij kent,
Men zou kreveeren al op de baan,
Wilt uit uw ouders huis nooit gaan.

Jan VAN WULPEN.

SOCIALE VOORZIENINGEN IN HET BEGIN VAN DEZE EEUW.

In het lastenboek voor de bouw van de Sint Petrus en Pauluskerk te Oostende, (6 november 1898) zijn enkele voorzieningen in verband met de werklieden.

De aannemer moet bij zijn aanbod een lijst voegen met de minimum lonen waartoe hij zich verbindt te betalen aan de werklieden van alle categorieën.

Deze lonen zullen opgesteld worden 't zij per stuk, per eenheid van maat, of eenheid van tijd : uur of dag.

Een dagtaak zal hoogstens 10 uren duren, de overuren worden uitbetaald aan het gewone loon plus één derde bijslag. Dezelfde lonen worden betaald voor werk op zondagen en feestdagen.

Behalve boeten en afhoudingen voor gemaakte fouten of verkeerd werk, mag geen enkele andere afhouding op het loon gedaan worden.

Het minimum loon van de leerling-arbeiders zal op zijn minst het vierde bedragen van een volledig werkman. De aannemer mag eveneens een proportionele vermindering van het loon voorzien voor arbeiders die ouder zijn dan 50 jaar of die niet voldoende arbeid kunnen presteren.

Aanbiedingen waarvan de minimum lonen te laag zijn zullen niet in aanmerking komen

De aannemer is eveneens verplicht de werklieden te verzekeren.

J.H. K.

ERRATUM.

Onze leden gelieve te willen noteren dat alle foto's van de neo-Renaissance-gevel (Prinses Stefanieplein 29), die op p. 10 (78/69) van ons april-augustusnummer verschenen verkeerd werden afgedrukt. Wat links is moet rechts zijn en omgekeerd.

Het was de heer John Lauwereins, Ere-Schepen, die in de nabijheid van dit huis woont en als trouw lezer vansons tijdschrift onmiddellijk een seintje gaf om ons op de vergissing van de drukker te wijzen. Met dank noteren wij deze correctie.

O. V.